

dagen. Behandlingen blev imidlertid ikke ført til Ende, idet der indenfor det Udvalg, der blev nedsat her i Folketinget angaaende Forslaget, viste sig divergerende Opfattelser med Hensyn til Enkeltheder i nogle af Lovforslagets Paragraffer, og Udvalget endte sit Arbejde med at afgive en Beretning. Nu foreligger Lovforslaget paa ny, og det er mig en Glæde at kunne konstatere, at den højtærede Justitsminister har taget Hensyn til de Synspunkter, der blev fremsat i Folketingets Udvalg, og hvorom man vil kunne faa nærmere Besked ved at stifte Bekendtskab med den Beretning, der i Fjor blev afgivet om Sagen.

Jeg skal ikke her komme ind paa at gennemgaa de let overskuelige Ændringer, der er foretaget i Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger. Det er for det første nogle mindre Ændringer i §§ 2, 4 og 12. Jeg kan ganske acceptere disse Paragraffer i den Udformning, de nu har faaet, og jeg udtaler overfor den højtærede Justitsminister min Anerkendelse af, at han for at fremme Sagen har taget Hensyn til Udvalgets Opfattelse paa de her nævnte Punkter. Med Hensyn til § 7, der er en af Forslagets Hovedbestemmelser, finder jeg Anledning til at udtale min særlige Paaskønnelse af de Ændringer, Justitsministeren her har foretaget. Saaledes som Paragraffen nu er foreslaaet affattet, er den efter min Opfattelse ikke blot bedre end i Forslaget i Fjor, men, saa vidt jeg kan skønne, ogsaa bedre end den Affattelse, som Udvalget for sit Vedkommende ved Samlingens Slutning i Fjor var enedes om. § 7 handler om Eksekutorernes Sikkerhedsstillelse for Bomidlernes Tilstedeværelse, og dette er naturligvis et af Hovedspørgsmaalene i den foreliggende Sag. Saaledes som Forslaget nu er affattet, er det en afgjort Sag, at Sikkerhed skal stilles i alle Tilfælde, og jeg kan kun udtale min Paaskønnelse af, at Forslaget har faaet denne Form.

Der er jo i det hele 2 Hovedspørgsmaal i denne Sag, nemlig Spørgsmaalet om Sikkerheden for, at Bomidlerne altid er til Stede, og dernæst Spørgsmaalet om en forvarlig Fremme indenfor en rimelig Tid af Boets Behandling. Det er min Opfattelse, at hvis man nu gennemfører Lovforslaget, saaledes som det foreligger, vil man komme til en god Ordning, og jeg skulde tro, at selv med disse Ændringer, der her er Tale om at gennemføre i Aar, vil der være det bedste Haab om, at det andet høje Ting vil kunne slutte sig til Lovforslaget, og at vi inden ret lang Tid vil kunne se det gennemført. Jeg skal indskrænke mig til at anbefale en hurtig

Fremme af Sagen, og efter at Forslaget nu har faaet den Form, jeg har nævnt, og som der i øvrigt er gjort opmærksom paa i Bemærkningerne og i den Tale, den højtærede Justitsminister holdt forleden Dag, da han forelagde Lovforslaget, skulde jeg tro, at man maa kunne afslutte Behandlingen ret hurtigt her i dette høje Ting.

Rytter: Ogsaa vi fra vor Side kan tilsige vor Støtte til at faa Lovforslaget gennemført saa hurtigt som muligt. Vi er tilfredse med de Ændringer, som den højtærede Justitsminister har foretaget, og som vi jo allerede var blevet enige med den højtærede Minister om i Udvalget i Fjor. Fra vor Side havde vi samtidig ønsket at faa optaget i Lovforslaget Betingelserne for at være Eksekutor, idet der i Ministeriet er nogen Tvivl om dette Spørgsmaal. Vi fralødt imidlertid vort Forslag af Hensyn til, at det mulig kunde lykkes at faa Lovforslaget ført igennem, og vi vil vel ogsaa nok kunne enes om det i Aar.

Derimod er der et Spørgsmaal, vi stadig er lidt uklare over, nemlig hvorvidt det er nødvendigt at ansætte nye Embedsmænd, honorarlønnede eller faste Embedsmænd, i Anledning af den foreslaaede Nyordning. Fra een Side ønsker man, at Amterne skal vedblive at føre Tilsynet, saaledes at man ikke behøver at oprette nye Embedsstillinger, fra en anden Side ønsker man Tilsynet henlagt til Skifteretten for paa den Maade at undgaa det samme, og ligeledes ønsker man at undgaa at faa flere Kasseinspektører. Dette er imidlertid et Spørgsmaal, der bedre egner sig til at drøftes i Udvalget, og jeg skal derfor nøjes med at anbefale, at Lovforslaget gaar til Udvalgsbehandling, idet jeg haaber, at vi der ved en hurtig Behandling kan enes ogsaa om dette sidste omstridte Spørgsmaal.

Sven: Det foreliggende Lovforslag er jo i det væsentlige overensstemmende med Forslag, som vi ved tidligere Lejlighed har behandlet i dette høje Ting, og jeg kan for saa vidt angaaende mit Partis Stilling ganske henvise til de Udtalelser, der da er blevet fremsat her i Tinget. Jeg skal paa mit Partis Vegne ligesom den ærede sidste Taler erklære, at vi fra vor Side vil gøre, hvad vi kan, for at faa en Ende paa denne Sag, der jo ikke ret vel kan trækkes ud længere; det er nu tredje Gang, vi har Forslaget til Behandling her i dette høje Ting, og jeg synes ærlig talt, at vi nu maa have en Ende paa det. Vi vil altsaa tilsige vor villige Medvirken til Lovforslagets Gennem-